

יקיר בן־משה

שיר תשובה

כְּמוֹ מְשׁוֹרֵר הַמוֹחַק בְּטָעוֹת מְטֻפָּרָה מְטִיוֹטֵת הַשִּׁיר
וְחָשׁ, בְּצִמְרֵמֶרֶת שְׁאִין לְשִׁאתָהּ, כִּי־צַד הַחֲרִיב אֶת הַשִּׁיר כְּלוֹ –
כֶּךָ שְׂכַחְתִּי אֶת סִבְתִּי. בְּבַת אַחַת, אֶךְ בְּמַחְשְׁבָה רַבָּה.
לֹא הָיָה לִי צָרָךְ בָּהּ, הֲלֹא הִכַּל אֶצּוֹר וְסָמִיךְ בְּזַכְרוֹן.
בְּמָקוֹם גּוֹף פּוֹרֵחַ, אֲנִי אוֹחֵז זִקְנָה בְּיַד: עֲרַמָּה שֶׁל קְלָפִים דְּהוּיִים,
שֶׁרַק בְּקִשֵׁי נִתֵּן לְמִיזֵן אוֹתָם בְּתוֹךְ הַזְּמַן, כַּתְמוּנָה שֶׁל סִבְתָּא.
אֲנִי מְרִים קֶלֶף וְרוֹאֶה אוֹתָהּ מְשַׁדְּלֵת אוֹתִי לְנִגְס בְּלֶחֶם וּבַגְּבִינָה לְכִנְיָהּ,
אֲבָל בְּמָקוֹם לֶחֶם וּבְגִבְיָנָה אֲנִי רוֹאֶה יָדַיִם, וְאַצְבָּעוֹת, וְחוּטֵי רַקְמוֹת,
וְגִידִים, וְנִימִים, וְעוֹרֻקִים, וּמְסָרֵב לְאֹכֵל מִן הַבְּהֵלָה הַמוֹשְׁטֵת לְעִבְרִי;
אֲנִי מְרִים קֶלֶף נוֹסֵף וְרוֹאֶה אוֹתָהּ שׁוֹכַחַת דְּבָרִים, וּמִתְבַּלְבֶּלֶת, וְטוֹבְעַת
בְּאִטְוִיּוֹת בְּתוֹךְ שְׁנוֹתֶיהָ – מְסַרְבֵּת לְלַמֵּד אֶת הַזְּמַן
אִיךְ לְהַחְזִיק בְּמַעֲקֵה הַמְּצִיאוֹת, שְׁלֹא לְהַחְלִיק לְתוֹךְ הַדְּמִיוֹן, וְנוֹפֶלֶת.
אֲנִי רוֹאֶה אֶת הַקְּלָפִים הַלְלוּ, שְׁאִין בָּהֶם דְּבַר זוּלַת זִקְנָה מְפֻלָּגָת
וְחֲרָדַת חַיִּים, שְׁמָא אֱלֹהִים שְׂכַח אוֹתָהּ.
וּבְכָל זֹאת, כְּגוֹף שֶׁהִתְמוֹטֵט לְתוֹךְ הַשִּׁפָּה, עוֹד הַסְפִיקָה
לְלַמֵּד אוֹתִי צְרָפְתִּית, "שְׁלוֹם מִדְּמֵאוֹזֵל, אִיפֹה כָּאֵן אֶת גְּרָה?" –
לְבִסּוֹף נִכְשַׁלְתִּי בְּמִבְחָן. שְׂכַחְתִּי אֶת הַתְּחַבִּיר הַצְּרָפְתִּי,
שְׂכַחְתִּי אֶת הַצִּיּוֹת, אֶת הַחֻבָּה וְאֶת הַכְּבוֹד לְאִשָּׁה שֶׁחֲצָתָה
אֶת מְלַחְמוֹת הַמָּאָה הַעֲשָׂרִים וְנוֹתְרָה בֵּין הָאֲחֵרוֹנִים בְּמִרוּץ.
אֲנִי מִתְרוֹמֵם מֵהַסְפֵּסֵל, אִי־כָּאֵן עַל הַיְצִיעַ הַמְזֻרְחִי,
וּפּוֹנָה לְהִבִּיט אֶל אֶפֶק אַחֵר.
אֶתְמוּל שֶׁמַּעֲתִי אֶת סֵפֶר הַמְּדֻרִיגִלִים הַשִּׁשִּׁי שֶׁל מוֹנִטְוֹרְדִי,
הַמְּלַחֵז שֶׁשָּׂרָד 400 סִיבּוּבִים בְּמִרוּץ, וְעוֹד יִמְשִׁיךְ לְתוֹךְ הַמָּאָה הַבָּאָה,
אֲבָל לְסִבְתִּי אֵין אִישׁ שִׁיזְכֹּר אוֹתָהּ מִלְבָּדִי.
אֲנִי מִנִּיחַ לָהּ לְהִגִּישׁ לִי פְרוֹסַת לֶחֶם וּבְגִינָה לְכִנְיָהּ.